



Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Fides in Christum, an siue intra, siue extra Ecclesiam fueris, saluet. tit. 32

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

120 SUMMA DOCTR. CHRIST.

sub hac cæmonia ad laudem Dei agitur, hic frusta Deus colitur. Sin autem cæmonia sit propter opus Dei, & ad illius maiestatem, sic habet ipsum opus promissionem & præmiū. Sic cæci sunt sectarij, quod solū externè respiciunt cucullam monachi & non ad opera Dei, fidem, castitatem, orationem, ieiunium &c, quæ sub ista cæmonia & vestitu sunt. Sic ad aquā soris, non quod designet. Et sic de omnibus alijs faciunt cæmonijs, sed nostrum est, obedire ordinatio- ni & præcepto Ecclesiæ, & cæt.

FIDES IN CHRISTVM AN. S.
ne intra, sine extra Ecclesiam fueris, saluet.

TITVLVS XXXII.

PRIMÒ, sectæ quatenus concordiam & unitatem Ecclesiæ soluant, & maximè catholicis resistant, (quorum vnicū studium est, quo se cōtra omnes sectas defendant, scilicet ut unitatē Ecclesiæ servent) docent populum, nihil esse cum Ecclesia, & nihil interesse, ubi fides CHRISTI teneatur, vel extra vel intra Ecclesiam, modò Deus honoretur, & fides in Christum teneatur. Nihil est, aiunt, quod Papistæ objeant Ecclesiam catholicam: sufficit habere fidem in Christum. Nihil nocet, etiamsi non fueris in concordia Papistica, nec prodest esse sub Papa & Imperatore: si Christum habes per fidem, membrum Christi es. Nam sic dicit scriptura Esaiæ 2.8. Omnis qui credit in illum, non confundetur. Et Paulus Roma. 10. Non est distinctio Græci & Iudei. Iohel 2. Qui cunque inuocauerit nomen Domini, saluus erit, &c.

Secundò, fides nostra est, qua credimus constantim, quod est vna congregatio aut Ecclesia, per totū orbem, corpore dispersa, spiritu autem congregata. Vnde dicimus: Credo esse sanctam Ecclesiam: sancti propria-

propter fidem: vnam & catholicam, quia non sunt plures, sed vna est Catholica, Cantic. 6. Vna est coluba mea. Ephes. 4. Vnum corpus, vna fides, vnum Baptisma. Qui ergo non credit esse solam vnam Catholicam Ecclesiam, in qua Christus regnat & præsider, hic errat in uno articulo fidei, & per consequens Iac. 2. aliorum reus efficitur.

Subinde docet scriptura, quod quicunque vult esse membrum istius vnicæ Ecclesiæ, quod oporteat duo habere: Primo, fidem in Christum: Subinde, charitatem erga proximum. Fides attendit caput, id est, Christum, quod infundit vitam gratiae in membra. Charitas attendit corpus mysticum Christi, id est, Ecclesiæ, quæ attendit, ne membrum, membrum vulneret, occidat, amputet, sed omnia membra sint in pace & dilectione. Sicut per omnia Apostolus 1. Corinth. 12. de naturali corpore exemplificat. Hęc ergo duo, fides & charitas, faciūt membrum Christi, & esse de Ecclesia catholica. Ideo 1. Ioan. 3. Hoc est mandatum à Deo, ut credamus in nomine filij eius Iesu Christi, & diligamus alterutrum, sicut mandatum dedit nobis. Et Galat. 5. exigit fidem, id est, in caput Christum, quæ dilectionem operatur erga proximum.

Sola ergo fides absque dilectione, concordia & unitate proximi, non facit verum & viuum membrum Ecclesiæ, vel corporis Christi mystici: charitas & unitas si deest, signum est, quod hic abscissus est à vita corporis Christi. Ideo inquit Paulus 1. Corinth. 13. Si habuero omnem fidem, &c. Et 1. Ioan. 4. Qui dicit, Diligo Deum, habeo Christum per fidem, si odit frater suum, mendax est.

Ergo hæc duo, fides & charitas, id est, unitas, necessaria sunt, si quis vult esse membrum Christi. Charitas enim operatur unitatem. Quoniam ergo sectarij diuidunt fidem à charitate, id est, unitione Catholica, & scilicet in quibusdam rebus fidem tangentibus, ut circa

Eucha-

Eucharistiam, baptismum, de præmio operum &cæt, separant à cōmuni fide catholica, & in maximo odio pergunt contra Ecclesiam Catholicam: ideo Catholica Ecclesia non agnoscit eos pro veris ac viuis membris Ecclesiæ, donec reconciliati fuerint. Matthei 5. Reconciliari fratri tuo &cæt. Ideo Ecclesia Catholica, inquit Augustinus Epist. 164. perseverat in fide Christi, & diligētia charitatis, id est, unitatis, siue scipient, siue non suscipiant hanc unitatem schismati. Non est ergo idem, credere in Christum intra vel extra Ecclesiam. Nam qui extra unitatem Ecclesie credit, hic in odio proximi credit in Christum: sed hanc fidem non vult Christus. Nam mandatum est, inquit Ioannes 1. Ioan. 4. vt qui diligit Deum, diligit & fratrem suum &c.

Præterea, quarè Christus tam exactè requirit à nobis fidem? quid tantum illius interest de nostra fide? Efficitur ne Christus potentior, dition, gloriösior nostra fide? Minime. Est enim in gloria patris, Philip. 2. Mar. vlt. non indiget nostra fide ad suam personam: sed ideo exigit, quod illa unica fides debeat nos coniungere in unum per charitatem, in eaque conservare, tanquam membra unici corporis mystici, ut solliciti simus seruare unitatem Spiritus in vinculo pacis, id est, vt in uno corpore & uno Spiritu & una fide uiuamus, &c Eph. 4. Sic in unum corpus baptizamur, 1. Cor 12. de uno & eodem pane comedimus, 1. Cor. 10. de uno Dei verbo propter Christum à peccatis absoluimur, ad charitatem & unitatem confirmamur, edocemur: omniaque Sacra menta vocat nos ad unitatem, &c. Ergo qui extra illam unicam unitatem est, hic sacramenta ad poenam habet & sine fructu. Maior enim & plus est unitas, quam sacramentum, cæteris paribus. Ideo Augustinus ait Epistola 84. Multi putat nihil interesse, ubi fides CHRISTI teneatur intra vel extra Ecclesiam, modò in Christum credatur.

Quod si

Quòd si hoc verum est, cur Paulus iubet fugere schismata, 1. Cor. 1. & cur rogat, vt vno ore &c. vnanimiter glorificemus Deū, & idem mutuò inter nos sentimus &c. Rom. 15. & cur idem Paulus 1. Cor. 13, & Ioannes 1. Ioan. 4. sic cōmendant vnitatem & charitatem, si vna & eadem res est. Item, cur sancti patres, Augustinus, Cyprianus, Athanasius, Hierony. Irenaeus, tantas passi sunt persecutiones, si schisma nihil est? si nul lū peccatum secta, cur secte regnū Dei non possidebunt, Gal. 5. Aut cur non acceptauit Deus thūribulū Chorē, Dathan & Abiron, Num. 16. Si idem est, extra Ecclesiam credere vel intra: cur Abelis sacrificium, & non etiam Cain acceptatur, Gene. 4. mendaciū ergo est, idem esse, credere extra & intra vnitatem Ecclesiae. Et isto errore sic multi detinentur in secta, qui si scirent periculum, redirebant ad vnitatem. Pro hac igitur doctrina & veritate conseruanda pugnauit ab initio Ecclesia Catholica, & obtinuit contra omnes sectas & hereticos, q̄ non est idem credere extra & intra Ecclesiam. Odiū enim, quod facit schisma, impedit, ne extra Ecclesiam fides sit accepta.

Tertiò opponunt secte, nos non habemus odium, sed propter veritatem & propter malam vitam Papistarum recessimus ab illis. Respondeo: Augustinus super Epistolam Ioannis tractatu. 3. super haec verba, Exierunt à nobis, contra Donatistas, qui consimile argumentum prætendebant, sic loquitur: Si non habetis odium erga Catholicos, quid tunc faciunt in una ciuitate due Ecclesiæ tot conuicia, detractiones, spoliationes Ecclesiarum, & prohibitio, ne commercium habeant cum Catholicis? si esse vultis de vnitate Ecclesie, cur receditis ab obedientia Ecclesiae, Papæ & Imperatoris. Cur non reconciliamini Ecclesiae Catholicæ? At dicunt: nos recte credimus & docem⁹ in omnibus rebus fidei. Respondeo, Hoc negat Zwinglii de Sacramentis, Rebaptizatores & Osiandrinī de iu-

de iustificatione, Maiorini de necessitate ad salutem piorum operum, Illyricani de cæremonijs & adiaphoris. Cur vos inuicem traducitis, & corruptore scripturæ nominatis? Cur non in eodem intellectu scripturę vos subscrubitis, si vitam quæratis, & peccatum oditis? Nonnè & vos oratis quotidiè vobis dimitti debita? Matt. 6. Ergo etiam peccatores & defectuosi. Nam si dixerimus, quia peccatum non habemus, i. Ioan. 1. nos seducimus &c. Vbi manet scriptura quæ dicit, Alter alterius onera portate. Gal. 6. Ergo mera malitia & odio tumultuantur & cæ. Oferdant ergo Luterani nunc in toto, quinā illorum sententia rectè credant, & benè viuant. Sunt Zuinglianī, sunt Anabaptistæ, sunt Osiandrini, sunt alij atque alij sectarij, & horum singuli nullū præter scipios &c. Nolunt ergo diuidi charitas & fides. Vbi ergo deest charitas & unitas, ibi neque fides vera est, neq; membrum Christi, aut Ecclesia, Christus diuisus non est. I. Corinthi. 1. Summa, Augustinus Epist. 48. Vincula schismaticorum tria sunt, ne ad unitatem Ecclesie redeant: Primum est, honor & complacentia hominum. Nolunt maledictis percelli. Alterum, quia natūrā sunt in parte Donati & educati. Tertium, quod pertinet idem esse, intra & extra Ecclesiam credere in Christum. Sic Pharisæi & Principes nolunt credere in Christum, quia magis dilexerunt gloriam hominum, quam gloriam Dei. Ioā. 12. & Io. 8. inquit: Pater noster Abraham est, & cum illo etiam manebim⁹, id est, volumus esse filij Abrahæ potius, quia sub eius fide natī, &c. Sic Iudeos retinet sua persuasio: credimus in unum Deum: si illum habemus, quid nobis prodest Christus? &c. sed hæc omnia falsa sunt. Valde igitur periculosem, viuere extra obedientiam Ecclesiæ Catholice eiusque unitatem, hoc enim est mori. Nam Christus inquit: Vade, reconciliare fratris. Matt. 5. si munus recusat, vt sacrificium Cain propter

odium,

odium, Gen. 4. nec te vult habere, si manseris in odio
& inobedientia Ecclesiæ, &c.

AN CHRISTIANUS SIT DO-
minus omnium traditionum.

TITVLVS XXXIII.

PRIMÒ, sc̄tē ut omnem obedientiam tollant erga Ecclesiā & capita Ecclesię, licentiam conferunt vulgo & rudi populo, ne curet præcepta Ecclesiæ in fe- rijs, cibis, vestibus Ecclesiæ, in ordina- tione cæmoniarū & cultuum Ecclesię, docent eos esse liberatos per Christi passionem, ab omni tradi- tione humana, esse Dominos omnium traditionum, posse eas seruare vel non seruare ad lubitum, sicuti Dominus imperat seruo suo. Sic omnis credens in Christum, est Dominus: præcepta hominum prælato- rum, sunt serui: ob id habet libertatem. Nā dicit Pau- lus 1. Cor. 7. Vocati estis in libertatem, nolite fieri ser- ui hominum. Gala 5. Vocati estis in libertatem, ergo liberum est obedire statutis Ecclesiæ vel non, &c. Et Matth 12. Mar. 3. Filius hominis etiam est Dominus sabbathi. Ut ergo non peccabant discipuli frangen- tes sabbathum, vellentes spicas, sic potest omnis Chri- stianus frangere traditiones &c.

Secundò, notandum est, primò, qua ratione & mo- do Christianus liber esse dicatur ab omnibus tradi- tionibus & præceptis hominū. Secundò, quibus mo- dis & quo pacto non sit liber. Primò, eo modo liber dicitur Christianus, vt si quis te interroget, Quid ti- bi remittit peccata? quid te saluat? nunquid hoc fa- cere potest homo, angelus, præcepta, cæmonia, ve- stitus, cibus, potus, &cet? Dices, non. Quid tune te iustificat & saluat? Respondeo, Fides in effusum san- guinem Iesu Christi: nam propter sanguinem crucis

Ii cius,